

нятъ треидафилъ би трѣбало да са засрами отъ устните ѝ. *З. 1.* Лице-то ѝ са покри съ алена боя. *З. 2.* А пъкъкви си дървенца са гордятъ между тѣхъ съ своите алени плоди. *З. 67.* Леле Радо Радобилке, Достаоди, доста шета, — край Радовишъ, Доста нося аловъ поилсъ Доста носи блено биле! *М. 476.* Опашалъ Димо, опашалъ. Деветъ поиси алови, Закачилъ Димо, закачилъ Деветъ ништоли сребрени. *В. 348.* Постой, брате, постой, уще да те пращамъ —, що руба да земамъ, Дали царно, царвено, дали алъ губезно. *М. 229.* Съ алъ кошуля дуръ до земи — Алъ забунче до колена. *ib. 376.* Прикля не му однесемъ, Деветъ товари алъ чова, Десети товаръ алтини. *В. 329.*

Аленина с. ж. — алый цвѣтъ: Засмѣны-ты уста си изгубить прѣсна-тъ аленина, *Л. Д. 1874 г. 176*

Али Аль 1) *вопросительная частица* ли, аль: Айти коню, мило добро! Али можешъ ти да ме изнесишъ, Да отепамъ стара Самовила? *М. 9.* Аль не'еста да си жали, Али просо да жалиме? *ib. 23.* Ал' ни да'анъ токму ока, — чисто вино? — Ясъ си да'амъ токму ока. *ib. 44.* Айви вие до три елчи! Аль сте дошле за вино, за ракия? *ib. 49 г. 57.* Аль не знаишъ що си сработала! *ib. 55.* Що да пойдитъ тамо 'се оздра'атъ Аль ъ кабилъ да не однесите! *ib. 55 г. 72.* А егиди майко, мила майко! Али имашъ татко'а бърза коня, Али имашъ татко'о оружје? *ib. 59.* Аль изанъ иматъ млада не'еста Рѣка да бацитъ, даръ да ѣ дарва? *М. 66.* Сумъ те канилъ, а не сумъ ти казалъ, Али можешъ, синко, да ми одишъ — зета аманета. *ib. 84.* Аль минафте река чемерліа, Аль минафте край више клина, Аль видофте гроба Секуло а. *ib. 115.* Аль ми стоить шиле соколо'о? (*Здѣсь ли соколъ?*) *ib. 181.* Аль ти ъ уста медена, Аль ти ъ гарло шекерно, Аль ти сѣ заби бисерни? *ib. 350.* Любико, бѣла Бугарко! Аль сакашъ вино ракия? *ib. 415.* Девойче, море девойче! Аль ъ везана ризата? *М. 515.* Айти сѣнце, ѣсно сѣнце! Ёе те молямъ и опитвамъ, Ти ми греишъ по 'сѣ земя, 'се вилаетъ, Аль ми греишъ господина? — мила майка? — мили брака? — мили сна'и *ib. 582.* Краво лѣо, краво бѣлудо! Защо ми ревешъ, краво лѣо, Али ти няма теле-ту? *Ч. 309. 2)* — если: Ти да ми видишъ коя доба ъ, Али ъ пролетъ, пролетъ Гюргевденъ, Ти да ми скинишъ два класа жито. *М. 247* (*Месечина казва:*) Чекай, чекай сѣнце невѣрнице! Али вака вѣра си държало, Обевъ едношъ ке се угреиме, И пакъ обевъ ке си зайдиме. *ib. 59.* Ал' да бы ветре не вѣалъ, Што бе се лѣпо заспало, Што ск'рши гранка маслинка, Па ме оудари по лице, И а се тргна, разбѣди. *В. 338.*

Али—али Аль—аль въ разединенномъ построении вопроса, съ оттънкомъ сомнѣнія въ значеніи — или — или, ли — или: Како знаишъ